

Boforholdsregisteret: Dokumentasjon og revisjon av eierstatus-variabel

Madeleine Schlyter Oppøyen

TALL

SOM FORTELLER

NOTATER / DOCUMENTS

2026/17

I serien Notater publiseres dokumentasjon, metodebeskrivelser, modellbeskrivelser og standarder.

© Statistisk sentralbyrå

Publisert: 18. mars 2026

ISBN 978-82-587-2087-1 (elektronisk)

ISSN 2535-7271 (elektronisk)

Standardtegn i tabeller	Symbol
Ikke mulig å oppgi tall Tall finnes ikke på dette tidspunktet fordi kategorien ikke var i bruk da tallene ble samlet inn.	.
Tallgrunnlag mangler Tall er ikke kommet inn i våre databaser eller er for usikre til å publiseres.	..
Vises ikke av konfidensialitetshensyn Tall publiseres ikke for å unngå å identifisere personer eller virksomheter.	:
Desimaltegn	,

Forord

Dette notatet dokumenterer overordnet hvordan Register over husholdninger og boliger (Boforholdsregisteret) produseres, og beskriver kjennetegn ved husholdninger som ikke kan kobles direkte til boligen de er folkeregistrert bosatt i. Disse husholdningene blir i produksjonen statistisk koblet til en annen bolig og får eierstatus imputert. Notatet retter særlig oppmerksomhet mot denne gruppen og kvaliteten på klassifiseringen av boligeierskap.

Notatet inngår i et pågående arbeid med å kvalitetssikre og videreutvikle Boforholdsregisteret. Det bygger blant annet videre på tidligere analyser av personer som ikke inngår i registeret, se *Hvilke personer er ikke i Boforholdsregisteret?* (SSB-notat 2022/6). Analysene viser at dagens metode overvurderer andelen boligeiere blant statistisk koblede husholdninger, og konkluderer med at det er hensiktsmessig å revidere eierstatus-variabelen i registeret.

Arbeidet er finansiert av Kommunal- og distriktsdepartementet. Jens Mathiesen, Magnus Espeland, Grete Smerud, Mari Lande With og Mathias Killengreen Revold har bidratt med faglige innspill underveis i prosjektet.

Statistisk sentralbyrå, 10.03.2026

Ann-Kristin Brændvang

Sammendrag

Register over husholdninger og boliger (Boforholdsregisteret) gir en nær fullstendig oversikt over koblingen mellom husholdninger og boliger i Norge. For en andel av husholdningene lar det seg imidlertid ikke gjøre å koble husholdning og bolig direkte basert på folkeregistrert adresse. Disse husholdningene blir statistisk koblet til en bolig og får imputert informasjon om boligeierskap. Formålet med dette prosjektet har vært å undersøke kvaliteten på eierskapsklassifiseringen i Boforholdsregisteret, med særlig vekt på de statistisk koblede husholdningene.

Analysene viser at de statistisk koblede husholdningene i hovedsak består av aleneboende, særlig unge under 30 år og studenter, samt husholdninger med lav inntekt. Gruppen er overrepresentert i større bykommuner og i områder med høy mobilitet og mange leieforhold. Sammenligninger med andre registerkilder og tidligere undersøkelser tyder også på at en del av disse husholdningene i realiteten bor sammen med andre, men er registrert som separate husholdninger i registeret.

Sammenligning av eierskapsklassifisering på tvers av datakilder viser at Boforholdsregisteret overvurderer andelen boligeiere, særlig blant statistisk koblede husholdninger. Over halvparten av disse husholdningene klassifiseres som eiere i dagens register, mens kun om lag 13–15 prosent har registrert eierskap basert på informasjon fra Matrikkelen eller Skattemeldingen. For husholdninger som er direkte koblet til boligen de er folkeregistrert bosatt i, er samsvaret mellom kildene gjennomgående godt.

I dette prosjektet er det testet en alternativ metode for fastsetting av eierstatus, hvor man i stedet for imputering benytter registerbasert informasjon om personlig eierskap fra Matrikkelen/Grunnboken og Skattemeldingen for statistisk koblede husholdninger. Denne metoden fjerner behovet for imputering og gir en betydelig lavere andel eierhusholdninger blant statistisk koblede husholdninger.

Endringene vil ha størst betydning for unge, aleneboende og husholdninger med lav inntekt, og gir et mer realistisk bilde av leieandelen i befolkningen. En mer presis eierskapsklassifisering styrker grunnlaget for analyser av vanskeligstilte på boligmarkedet og for beregninger av bokostnader.

Revisjonen av eierskapsklassifiseringen i Boforholdsregisteret planlegges gjennomført i forbindelse med publisering av 2025-årgangen, med oppdaterte tidsserier bakover i tid. Videre peker prosjektet på behov for fremtidige gjennomganger av koblingen mellom husholdning og bolig, samt av grupper som i dag faller utenfor registeret.

Innhold

Forord.....	3
Sammendrag	4
1. Innledning.....	6
1.1. Bakgrunn.....	6
1.2. Prosjektets innhold.....	7
2. Statistisk koblede husholdninger i Boforholdsregisteret	8
2.1. Kobling mellom husholdning og bolig i Boforholdsregisteret	8
2.2. Kjennetegn ved statistisk koblede husholdninger	12
3. Samsvar i eierstatus i Boforholdsregisteret og andre kilder	18
3.1. Grunnlagsfil for eierskapskategorisering i Boforholdsregisteret	18
3.2. Registrert formuesverdi på fast eiendom (fra Skattemeldingen).....	21
3.3. Samsvar i eierstatus i de ulike datakildene	22
4. Hensiktsmessig med revisjon av eierstatus-variabel	26
4.1. Bedre samsvar med Skattemeldingen	26
5. Konklusjon	28
5.1. Veien videre	28
Referanser	30

1. Innledning

1.1. Bakgrunn

Boforholdsregisteret gir den mest komplette statistiske oversikten over koblingen mellom husholdninger og boliger i Norge. Registeret ble etablert etter at de tradisjonelle folke- og boligtellinger ble avsluttet i 2001, da Statistisk sentralbyrå gradvis gikk over til en registerbasert telling (Utne, 2011). I 2025 har Boforholdsregisteret vært i drift i ti år, og produksjonsmetoden har i hovedsak vært uendret i perioden. Samtidig har det blitt identifisert flere forhold ved registeret som kan forbedres.

Revolv og Andersen (2022) undersøkte hvilke personer som ikke inngår i Boforholdsregisteret. Den største gruppen består av personer som ikke regnes som bosatt i privathusholdninger, blant annet mange eldre personer som antas å være bosatt på institusjon og sykehjem. Videre utelates personer som er folkeregistrert i Norge, men faktisk bosatt i utlandet, i hovedsak studenter. En tredje gruppe er privathusholdninger som ikke blir tilordnet en bolig i koblingsprosessen. Dette gjelder hovedsakelig husholdninger som er folkeregistrert i en bolig der det allerede er en annen husholdning som er registrert bosatt. Denne gruppen har økt over tid, noe som kan være problematisk og bør undersøkes nærmere.

Oppøyen (2025) gjennomgikk Statistisk sentralbyrås datakilder for bokostnader og metoder for å beregne bokostnader basert på registerdata. Et sentralt funn er at presis populasjonsavgrensning og korrekt klassifisering av husholdninger er avgjørende for kvaliteten på beregningene. Notatet peker særlig på behovet for å vurdere eierskapskategoriseringen i Boforholdsregisteret. En betydelig andel husholdninger har imputert informasjon om eierstatus (om lag 290 000 husholdninger).

Oppøyen (2025) finner videre at 12 prosent av husholdningene som er klassifisert som eiere i Boforholdsregisteret mangler registrert verdi på primærbolig i Inntekts- og formuesstatistikken. Noe av dette kan forklares av at eierskapet kan knyttes til gårdsbruk eller sekundærbolig, men funnene indikerer samtidig at boligeierskap kan være overestimert i registeret. Blant husholdninger klassifisert som leietakere har 6 prosent registrert verdi på primærbolig, noe som tyder på at feilklassifisering også forekommer i motsatt retning, men i mindre omfang. Dette støttes av at andelen eierhusholdninger i Boforholdsregisteret er høyere enn det som oppgis i Levekårsundersøkelsen der husholdningene selv rapporterer om de eier eller leier bolig (Statistisk sentralbyrå, 2025).

Omtrent 90 prosent av husholdningene i Boforholdsregisteret kobles direkte til boligen de er folkeregistrert bosatt i, og får registerbasert informasjon om bolig og eierforhold. Resterende husholdninger kobles statistisk til en annen bolig enn den de er folkeregistrert i, basert på kjennetegn ved boligen – forsøkt koblet til lik boligtype, areal og bosted. For disse husholdningene imputeres eierstatus basert på tilsvarende direkte koblede husholdninger. På mikronivå innebærer dette at noen husholdninger klassifiseres som eiere selv om de i realiteten er leietakere, og omvendt. Særlig kan dette gjelde husholdninger som flyttes ut av en bolig der en annen husholdning prioriteres som eier, og deretter får imputert eierskap i den boligen de statistisk kobles til.

Av husholdningene som får imputert eierstatus befinner omtrent halvparten seg i det laveste inntektskvartilet, og rundt 40 prosent klassifiseres som lavinntekts-husholdninger (EU60). Gruppen har også en høy andel studenter. Samtidig er det mange i denne gruppen som er registrert som boligeiere i Boforholdsregisteret, men som fremstår som leietakere i inntekts- og formuesstatistikken. For analyser av utsatte grupper i boligmarkedet er det derfor særlig viktig å vurdere kvaliteten på eierskapsklassifiseringen.

Disse forholdene understreker behovet for å gjennomgå produksjonsrutinene i Boforholdsregisteret, med særlig vekt på husholdninger som får bolig- og eierskapsinformasjon tilordnet ved hjelp av statistiske metoder. Det er sentralt å kartlegge hvilke husholdninger dette gjelder, hvordan gruppen har utviklet seg over tid, og i hvilken grad eierskapsklassifiseringen samsvarer med registerbasert informasjon i Skattemeldingen. Korrekt eierskapsinformasjon er et viktig grunnlag både for beregning av bokostnader og for mer overordnede analyser av boligmarkedet og eierandeler i Norge.

1.2. Prosjektets innhold

Produksjonsrutinene i Boforholdsregisteret omfatter flere metodiske valg som kan ha betydning for kvaliteten på statistikken, særlig for husholdninger som ikke kan kobles direkte til boligen de er folkeregistrert bosatt i. Dette prosjektet retter seg mot denne delen av registeret, med hovedvekt på klassifiseringen av boligeierskap.

Formålet med prosjektet er å undersøke og kvalitetssikre eierstatus i Boforholdsregisteret. Usikkerheten er størst for husholdninger som blir statistisk koblet til bolig, ettersom disse får eierstatus imputert basert på kjennetegn ved andre husholdninger. Prosjektet begrenser seg til å vurdere eierskapsklassifiseringen.

Prosjektet har tre hoveddeler. I første del gis en gjennomgang av hvordan husholdninger og boliger kobles sammen i produksjonen av Boforholdsregisteret, med særlig vekt på hvilke husholdninger som blir statistisk koblet. Her kartlegges kjennetegn ved de statistisk koblede husholdningene, og hvordan denne gruppen har utviklet seg over tid i perioden 2015–2024. Analysen omfatter blant annet husholdningstype, alder, bosted og økonomiske kjennetegn.

I andre del sammenlignes eierstatus i Boforholdsregisteret med eierskapsinformasjon fra andre registerkilder, herunder matrikkelen (matrikkelen oppdateres med alle tinglyste eierskap fra grunnboken) og skattemeldingen for personer. Det testes en alternativ koblingsmetode der registerbasert informasjon om personlig eierskap også benyttes for statistisk koblede husholdninger.

I tredje og siste del konkluderes det med at det er behov for revisjon av eierstatus-variabelen i Boforholdsregisteret. Det diskuteres hvilke forbedringstiltak som er aktuelle innenfor dagens registergrunnlag.

2. Statistisk koblede husholdninger i Boforholdsregisteret

I dette kapittelet ser vi nærmere på den delen av befolkningen som blir *statistisk koblet* til en bolig i Register over husholdninger og boliger (kalt Boforholdsregisteret). Statistisk koblede husholdninger får tilegnet eierstatus gjennom statistiske metoder. Majoriteten av befolkningen blir *direkte koblet* til boligen de er folkeregistrert bosatt i, og for disse husholdningene hentes informasjon om boligeierskap direkte fra statistiske registre.

Formålet med dette kapittelet er å identifisere hvilke grupper som ikke lar seg koble direkte til boligen de er folkeregistrert i, og beskrive hvordan denne gruppen har utviklet seg i perioden 2015-2024. Kapittelet innledes med en kort beskrivelse av hvordan husholdninger og boliger kobles sammen i Boforholdsregisteret. Deretter følger en kartlegging av hva som kjennetegner de statistisk koblede husholdningene. Samt en gjennomgang om hvordan disse kjennetegnene har endret seg over tid.

2.1. Kobling mellom husholdning og bolig i Boforholdsregisteret

Boforholdsregisteret er den eneste statistikken som gir en nær full oversikt over koblingen mellom husholdninger og boliger i Norge. Bakgrunnen for etableringen av registeret var at folk- og boligtellinger ble avsluttet i 2001, da direkte innhenting av informasjon fra alle husholdninger var svært ressurskrevende (Utne, 2011). Med økt tilgang til administrative registerdata kan nødvendig informasjon nå hentes mer effektivt, men det er fortsatt metodisk krevende å sikre at alle koblinger er korrekte. Siden Boforholdsregisteret bygger utelukkende på andre administrative registre, medfølger også usikkerhet i datakvaliteten fra disse kildene.

Informasjon fra SSBs husholdningsstatistikk¹ og boligstatistikk² kobles sammen ved hjelp av adresseopplysninger i Boforholdsregisteret. Dette gjør det mulig å analysere både husholdnings- og boligkjennetegn. For husholdninger som er folkeregistrert i en bolig *alene* kan vi med høy grad av sikkerhet fastslå korrekt kobling mellom husholdning og bolig (koblingskode ENEN). Dette gjelder omtrent 80 prosent av alle bosatte privathusholdninger³ i Norge. Når flere husholdninger er folkeregistrert i samme bolig, blir én husholdning «tildelt boligen» basert på bestemte kriterier (koblingskode FLER). Dette gjelder omtrent 8 prosent av privathusholdningene. Totalt blir dermed 88 prosent av husholdningene i Boforholdsregisteret koblet til boligen de er folkeregistrert bosatt i, og omtales videre som *direkte koblede husholdninger*.

Resten av husholdningene håndteres gjennom *statistisk kobling*. Studenter som er folkeregistrert hos foresatte, men bor i en annen kommune, flyttes til studentkommunen og forsøkes plassert i en studentbolig (koblingskode STUD). Dette gjelder omtrent 1 prosent av husholdningene. De øvrige 11 prosent forsøkes koblet til en sannsynlig match blant ledige boliger ved hjelp av statistiske metoder (koblingskode STAT). Husholdninger som ikke kobles til en bolig i dette steget, utelates fra registeret. Selv om denne metoden medfører noe usikkerhet, gir den nær full dekning av både befolkningen og boligmassen.

¹ Statistikk om Familier og husholdninger: <https://www.ssb.no/befolkning/barn-familier-og-husholdninger/statistikk/familier-og-husholdninger>

² Statistikk om Boliger: <https://www.ssb.no/bygg-bolig-og-eiendom/bolig-og-boforhold/statistikk/boliger>

³ En privathusholdning består av personer som er bosatt i samme privatbolig. En felleshusholdning består av personer som er bosatt og får dekket sine behov for kost, pleie og omsorg på en institusjon. Ansatte som er registrert bosatt i/ved en felleshusholdning (institusjon, militærforlegning mv.), regnes som bosatt i privathusholdning. Familie- og husholdningsstatistikken gir ikke statistikk for felleshusholdninger, men viser tallet på personer som ikke bor i privathusholdninger. Disse personene er klassifisert som bosatte i Andre husholdninger sammen med blant annet personer uten fast bopel og personer med hemmelig adresse. Andre husholdninger utelates fra Boforholdsregisteret.

Tabell 2.1 viser hvordan koblingen mellom husholdninger og boliger fremstår i Boforholdsregisteret per 1. januar 2024. Nedenfor beskrives koblingsstegene i mer detalj.

Tabell 2.1 Personer og husholdninger som er koblet til bolig i ulike steg og antall som ikke er koblet. Antall og prosent. Privathusholdninger, 2024

		Personer		Husholdninger	
		Antall	Andel	Antall	Andel
ENEN	Direkte kobling, én til én	4 518 345	82,0	2 070 821	79,1
FLER	Flere husholdninger kobler til samme bolig, "tildelt" boligen	495 222	9,0	220 537	8,4
STAT	Statistisk kobling (DNN-metoden)	417 932	7,6	271 165	10,4
STUD	Studenthusholdning koblet til studentbolig	22 460	0,4	21 978	0,8
UKFL	Flere husholdninger kobler til samme bolig, ikke "tildelt" bolig	47 486	0,9	27 725	1,1
UKHU	Ukoblet husholdning	7 267	0,1	5 042	0,2
Totalt antall		5 508 712	5 508 712	2 617 268	2 617 268

Kilde: Samordnet husholdnings og boligfil, 2024

ENEN – Direkte kobling, én til én

2,07 millioner husholdninger (ca. 80 prosent) koblet direkte til boligen der de er folkeregistrert i, og er de eneste som kobler til denne boligen i 2024. Resten kobler enten mot en bolig som også en annen husholdning kobler mot eller kobler ikke mot en bolig. Disse håndteres i FLER, STUD eller STAT.

FLER - Flere husholdninger kobler til samme bolig, "tildelt" boligen

Gruppen FLER omfatter husholdninger som kobler til en bolig som minst én annen husholdning også kobler til, og som har beholdt boligen. Her får én husholdning beholde boligen, mens de øvrige går videre til statistisk kobling (STAT).

Hvilken husholdning som får «beholde» boligen avgjøres basert på kriteriene under. Kriterium 1 behandles først. Dersom kun en husholdning står igjen etter dette behandles ikke kriterium 2. Tilsvarende gjøres for neste steg.

1. Dersom det er indikasjoner på at en av husholdningene er utvandret⁴ beholder ikke disse boligen⁵
2. Dersom en husholdning står som eier av boligen beholder denne boligen
3. Husholdningen med seneste innflytningsdato beholder boligen.
4. Dersom alle husholdningene har samme innflytningsdato velges en husholdning som beholder boligen tilfeldig.

FLER utgjør omtrent 8 prosent av alle bosatte privathusholdninger, og kriteriene sikrer at husholdninger med størst tilknytning til boligen prioriteres. Siden ett av kriteriene for å beholde boligen er at husholdningen står som eier, er det lite sannsynlig at eierandelen er like høy blant de som flyttes ut.

STUD - Studenthusholdning koblet til studentbolig

Studenthusholdninger (hovedsakelig enpersonshusholdninger) som er folkeregistrert hos foresatte, men studerer i en annen kommune og er borteboere «flyttes» til studentkommunen. For mange av disse har vi kun informasjon om kommunen de studerer i, men ikke adresse. Disse blir først forsøkt

⁴ Dette er f.eks. at minst en person i husholdningen er merket som utvandret, men ikke alle

⁵ Disse husholdningene blir flyttet til å ikke være privathusholdninger og plasseres i kategorien «I utlandet»

plassert inn i en studentbolig⁶. Denne innplasseringen skjer tilfeldig, men i kommuner med flere studentboliger enn studenthusholdninger fylles de minste boligene først⁷. I noen kommuner er det flere studenthusholdninger enn studentboliger. Da blir husholdningene som ikke får tilordnet en bolig med inn i den statistiske tildelingen.

Alle studenthusholdninger som kobles til en studentbolig blir satt til leiere i Boforholdsregisteret.

STAT - Statistisk kobling (DNN-metoden)

Husholdningene som ikke har fått bolig gjennom ENEN, FLER eller STUD tildeles her en bolig ved hjelp av nærmeste nabo-metoden (DNN). Hensikten er å tilordne en bolig som ligner boligen husholdningen ble flyttet ut av. Prosessen skjer suksessivt:

1. Først letes det etter ledige boliger med samme bygningstype og areal like ved der husholdningen er registrert bosatt
2. Deretter letes det etter lignende boliger lenger borte.
3. I siste omgang letes det etter ledige boliger i hele kommunen.

Eierstatus tilordnes ved at husholdningen får samme eierskap som en tilsvarende *direkte koblet husholdning*. Man leter kun etter husholdninger som har samme husholdningstype og antall personer. I tillegg ser man suksessivt etter husholdninger med samme alderssammensetning og bygningstype innenfor: 1) samme grunnkrets, 2) samme kommune, 3) samme fylke og 4) i hele landet.

Noen husholdninger får ikke en kobling her fordi det ikke er noen flere ledige boliger i kommunen. Dette er gruppen som er utelatt fra Boforholdsregisteret. Disse utgjør to grupper:

- **UKFL** er husholdninger som var folkeregistrert et sted, men ble koblet fra i steget FLER, fordi en annen husholdning ble «tildelt» denne boligen. Disse fikk så ikke en bolig i STAT fordi alle boligene i kommunen var tildelt noen andre.
- **UKHU** er husholdninger som ikke ble plassert inn i en bolig på noe tidspunkt.

Økning i husholdninger uten kobling til bolig tilsvarer nedgangen i statistisk koblede

Som figur 2.1 viser, har andelen husholdninger som ikke kan kobles til en bolig (UKHU) ligget ganske stabilt på 0,1 prosent av alle privathusholdninger i hele perioden Boforholdsregisteret har eksistert. Gruppen uten bolig som opprinnelig var registrert i en bolig som tildeles noen andre (UKFL) har derimot økt fra å utgjøre 0,2 prosent i 2015 til å utgjøre 1,1 prosent i 2024. Dette er en økning fra 5600 til 27 700 husholdninger.

I de fleste av personstatistikkene til SSB er bosatte i privathusholdninger populasjonen. Det gjelder også boforholdsstatistikken, men noen husholdninger blir ikke tilordnet en bolig og mangler derfor informasjon om statistikkvariablene. Vi har derfor valgt å utelate dem fra statistikkgrunnlaget til den registerbaserte boforholdsstatistikken så det ikke er en restgruppe med manglende informasjon.

Dette prosjektet fokuserer på de statistisk koblede husholdningene – det vil si husholdninger som inkluderes i statistikkgrunnlaget, men som kobles til en annen bolig enn den de er folkeregistrert i, og som derfor får imputert eierstatus. Figur 2.2. viser at andelen som kobles statistisk til bolig har sunket svakt over tid. I 2024 ble 10,4 prosent av privathusholdninger og 7,6 prosent av personer i privathusholdninger koblet ved hjelp av DNN-metoden (koblingskode STAT). Om lag 1 prosent av

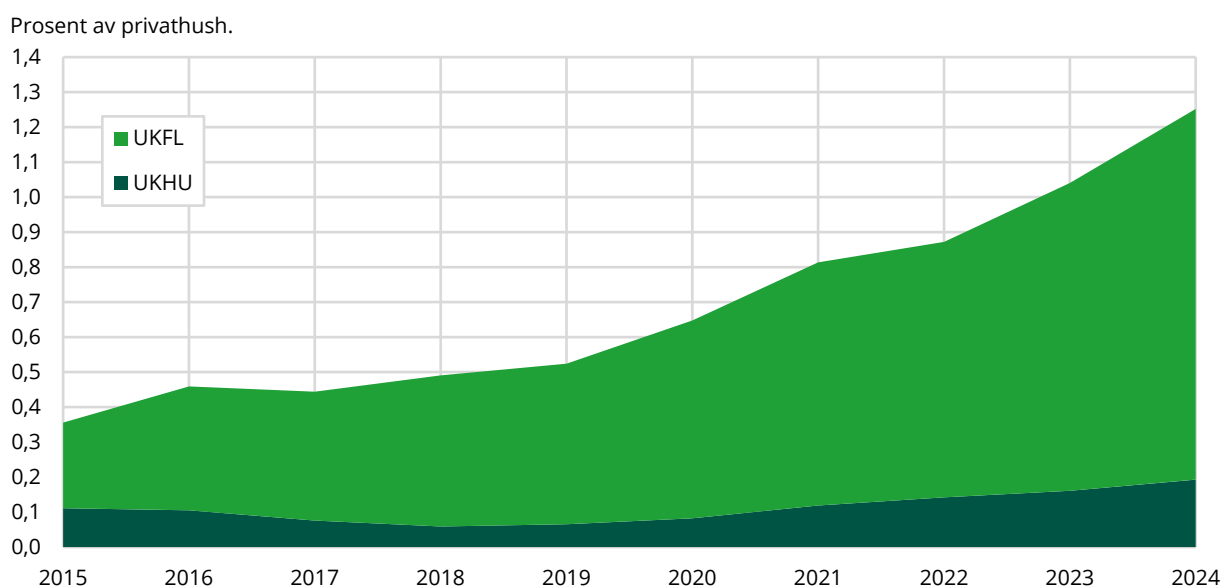
⁶ Man avgrenser studentboliger basert på tre kriterier: 1) Bygningstype lik 152 («Studenthjem/Studentboliger»), 2) Eiers næring er 68.209 (Utleie av egen eller leid fast eiendom ellers) og organisasjonsform er 'SÆR' (Særlovsselskap) eller 3) Eiers selskapsnavn inneholder «STUDENT»

⁷ Inkludert studentboligene der vi ikke har informasjon om størrelsen

husholdningene har årlig blitt koblet som studenthusholdning til studentbolig (kodingskode STUD) i perioden 2015-2024. Aleneboende er overrepresentert blant de statistisk koblede, som forklarer at andelen er høyere når vi ser på husholdninger sammenlignet med personer.

At nedgangen i de statistisk koblede husholdningene tilsvarer økningen i husholdninger uten bolig (UKFL) kan være problematisk fordi det leder til at flere husholdninger utelates fra registeret, og bør undersøkes nærmere. Tidligere kartlegginger har sett på hvilke personer som ikke inngår i Boforholdsregisteret (Revold og Andersen, 2022). Dette prosjektet begrenser seg imidlertid til å vurdere metoden for å tilegne eierstatus til husholdningene i registeret, og tar ikke for seg den generelle koblingen mellom husholdning og bolig.

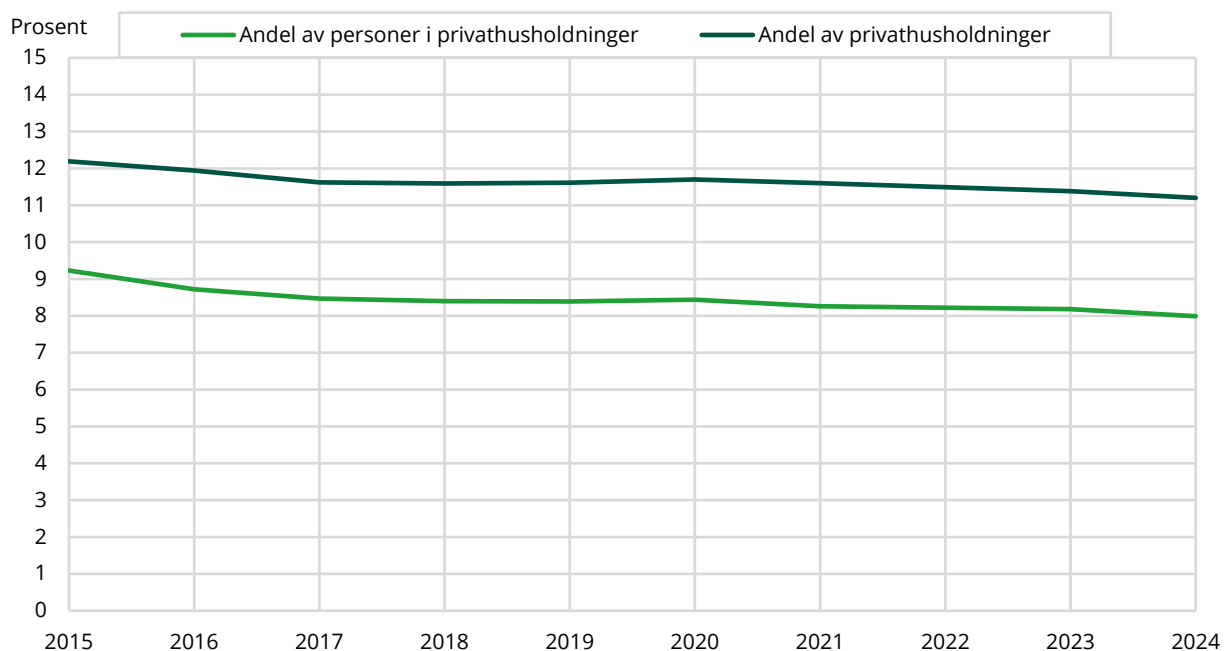
Figur 2.1 Privathusholdninger som ikke kobler mot bolig*. 2015-2024

*UKFL= Flere husholdninger kobler til samme bolig, ikke "tildelt" boligen og ikke statistisk koblet, UKHU= Ukoblet husholdning

Kilde: Samordnet husholdnings og boligfil, 2015-2024

Figur 2.2 Statistisk kobling (kodingskode STAT/STUD). 2015-2024. Privathusholdninger. Prosent

Kilde: Samordnet husholdnings og boligfil, 2015-2024

2.2. Kjennetegn ved statistisk koblede husholdninger

Statistisk koblede husholdninger får ikke direkte registerbasert informasjon om sitt eierforhold til boligen, slik direkte koblede husholdninger gjør. Fordi eierstatus for denne gruppen imputeres og dermed er mer usikker, starter vi med å kartlegge hvilke typer husholdninger som oftest kobles statistisk. I dette kapittelet analyseres sammensetningen av disse husholdningene og hvordan de skiller seg fra de direkte koblede husholdningene, som har sikkert fastsatt eierstatus.

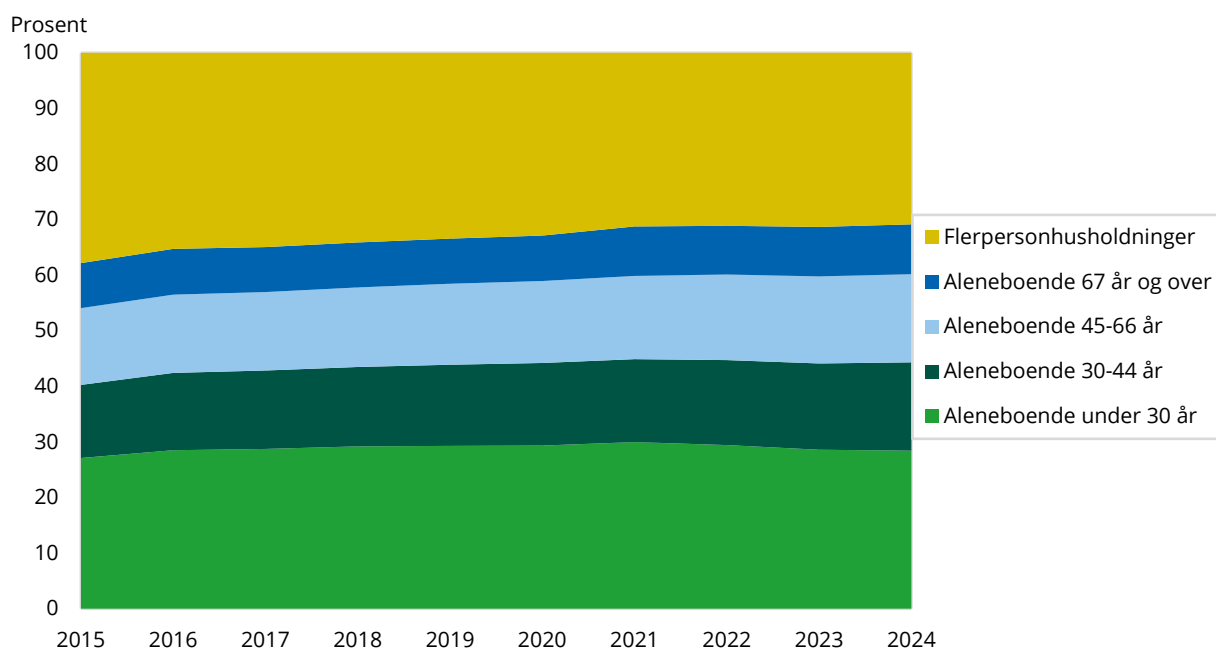
Analysen identifiserer demografiske kjennetegn ved personene i husholdningene. Vi undersøker også hvordan mønstrene har utviklet seg over tid, med særlig vekt på husholdningstype, bosted og økonomiske kjennetegn. Gjennomgående sammenligner vi statistisk koblede husholdninger (koblingskode STAT/STUD) med direkte koblede husholdninger (koblingskode ENEN/FLER). Hensikten er å tydeliggjøre hvordan de statistisk koblede husholdningene skiller seg fra gruppen der eierstatus er sikkert identifisert.

Majoriteten av de statistisk koblede husholdningene er registrert som aleneboende

Tabell 2.2. viser at aleneboende er kraftig overrepresentert blant de statistisk koblede husholdningene. I 2024 var nesten 70 prosent av de statistisk koblede husholdningene registrert som aleneboende. Til sammenligning utgjør aleneboende 37 prosent av de direkte koblede.

Blant de statistisk koblede er «Aleneboende under 30 år» den vanligste husholdningstypen; 28 prosent faller i denne kategorien. Blant de direkte koblede husholdningene utgjør denne gruppen kun 5 prosent. Par uten barn der eldste person er 45 år eller eldre, samt gifte eller samboende par med store barn, er underrepresentert blant de statistisk koblede, sammenlignet med direkte koblede husholdningene. Aleneboende, særlig de yngre, har generelt sett lavere andel boligeiere i befolkningen og de er overrepresentert blant de statistisk koblede husholdningene. Dette mønsteret er også tydelig over tid, som man kan se i figur 2.3. Etablerte par og barnefamilier har generelt sett høyere andel boligeiere i befolkningen, og omfattes i mindre grad av statistisk kobling.

Figur 2.3 Husholdningstype. Statistisk koblede husholdninger (STAT/STUD). Prosent. 2015-2024

Kilde: Boforholdsregisteret 2015-2024.

Tabell 2.2 Husholdningstype blant direkte koblete (ENEN/FLER) og statistisk koblete husholdninger (STAT/STUD). 2024

	ENEN/FLER	STAT/STUD	Differanse
Aleneboende under 30 år	5,4	28,4	23,0
Aleneboende 30-44 år	7,1	15,9	8,8
Aleneboende 45-66 år	11,9	15,9	4,0
Aleneboende 67 år og over	12,4	9,0	-3,5
Par uten barn, eldste person under 30 år	2,2	2,8	0,6
Par uten barn, eldste person 30-44 år	3,1	2,7	-0,4
Par uten barn, eldste person 45-66 år	8,9	2,8	-6,2
Par uten barn, eldste person 67 år og over	11,9	3,2	-8,7
Gifte par med små barn (yngste barn 0-5 år)	4,5	2,4	-2,1
Samboerpar med små barn (yngste barn 0-5 år)	4,4	1,7	-2,8
Gifte par med store barn (yngste barn 6-17 år)	7,9	2,0	-5,9
Samboerpar med store barn (yngste barn 6-17 år)	3,4	0,8	-2,6
Mor med små barn (yngste barn 0-5 år)	0,7	1,0	0,3
Far med små barn (yngste barn 0-5 år)	0,1	0,1	0,0
Mor med store barn (yngste barn 6-17 år)	2,6	2,5	-0,1
Far med store barn (yngste barn 6-17 år)	0,8	0,4	-0,4
Gifte par med voksne barn (yngste barn 18 år og over)	4,1	0,7	-3,5
Samboerpar med voksne barn (yngste barn 18 år og over)	1,0	0,2	-0,9
Mor med voksne barn (yngste barn 18 år og over)	1,9	1,0	-0,9
Far med voksne barn (yngste barn 18 år og over)	0,8	0,3	-0,4
Husholdninger med to eller flere enpersonfamilier	2,2	5,4	3,2
Andre flerfamiliehusholdninger uten barn 0-17 år	1,2	0,5	-0,7
Flerfamiliehusholdninger med små barn (yngste barn 0-5 år)	0,6	0,3	-0,3
Flerfamiliehusholdninger med store barn (yngste barn 6-17 år)	0,8	0,3	-0,5
Total	2 291 358	293 143	

Kilde: Boforholdsregisteret 2024.

Den høye andelen aleneboende blant de statistisk koblete husholdningene kan delvis skyldes feilregistrering av husholdningssammensetningen i registerdata. Selv om husholdningene fremstår som én-personhusholdninger i Boforholdsregisteret, kan noen i realiteten bo sammen med andre, men være registrert som separate husholdninger. Dette understøttes av tidligere analyser av samsvar mellom registerbasert husholdningssammensetning og selvoppgitte opplysninger.

I 2021 ble det gjennomført en kartlegging av samsvar mellom husholdningssammensetning i Kosthusholdningsregisteret og hva personer selv oppgir i spørreundersøkelser (Levekårsundersøkelsen EU-SILC). Resultatene viste at 14 prosent av husholdningene som var registrert som aleneboende i registeret, oppga at de i realiteten bodde sammen med andre personer. Dette indikerer at en ikke ubetydelig andel av de registrerte aleneboende i Boforholdsregisteret i praksis kan inngå i flerpersonehusholdninger, men er registrert som separate husholdninger. Slike tilfeller kan for eksempel omfatte samboerpar, venner som bor sammen eller kollektiv.

Et tilsvarende, og særlig tydelig, mønster finner vi blant studenthusholdninger, som utgjør en sentral gruppe blant de statistisk koblete. Ifølge Levekårsundersøkelsen blant studenter oppga om lag 50 prosent av studenthusholdningene å bo i kollektiv, rundt 20 prosent å bo sammen med partner, og kun 17 prosent å bo alene (Lervåg, 2023). Til sammenligning viser Boforholdsregisteret at 85 prosent av studentene er registrert som aleneboende, 7 prosent som par uten barn og 6 prosent som del av flerfamiliehusholdninger uten barn. Dette tyder på at særlig studenter i stor grad er feilklassifisert som aleneboende i registeret, selv om de i realiteten bor sammen med andre.

Boforholdsregisteret har også med seg usikkerhet fra boligstatistikken. Matrikkelen mangler mange hybler/sokkelleiligheter som ikke oppfyller kravene i Plan- og bygningsloven som en selvstendig boenhet. Enkelte kommuner registrerer disse, mens andre gjør ikke det.

Feilregistrering av husholdningssammensetning og underrapportering av hybler/sokkelleiligheter kan bidra til å forklare både overrepresentasjonen av aleneboende blant de statistisk koblede husholdningene og hvorfor flere husholdninger kobles til samme bolig i koblingsprosessen. Dette har igjen betydning for klassifiseringen av eierskap, ettersom husholdninger som i praksis deler bolig, behandles som separate enheter i Boforholdsregisteret. I slike tilfeller kan én person være eier av boligen, mens de øvrige registreres som egne husholdninger og får imputert eierskap på feilaktig grunnlag.

Høyere andel statistisk koblede i Oslo og andre store kommuner

Tabell 2.3 viser at en høyere andel *husholdninger* blir statistisk koblet til en bolig blant dem som er bosatt i de største kommunene i Norge, sammenlignet med resten av landet. Blant husholdningene som er bosatt i de 10 største kommunene har 14-16 prosent statistisk kobling til bolig, mot om lag 10 prosent av husholdninger bosatt i øvrige kommuner. Dette mønsteret har vært stabilt gjennom hele perioden Boforholdsregisteret har eksistert.

Dette er ikke overraskende, for i større kommuner er både bolig- og husholdningsstrukturen mer sammensatt. Her finner vi blant annet en høyere andel leieforhold, mer flytting, flere profesjonelle utleieaktører og større utbredelse av kollektiv. I tillegg er tilflyttingen av studenter betydelig i mange av disse kommunene, og noen av disse kan være folkeregistrert på tidligere adresse i en overgangsperiode. Dette gjør det mer utfordrende å koble husholdninger og bolig direkte, og kan bidra til en høyere andel statistiske koblinger.

Ser vi på personer fremfor husholdninger, er andelen som blir statistisk koblet til bolig er noe lavere. I samme periode har 10-12 prosent av personer bosatt i de 10 største kommunene blitt statistisk koblet til bolig, sammenlignet med 7-8 prosent av personer bosatt i resten av landet.

Tabell 2.3 Andel husholdninger som blir statistisk koblet til bolig (koblingskode STAT/STUD), etter bostedskommune. 2015-2024

	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024
Oslo	17,9	17,7	17,5	17,5	17,5	17,3	16,8	16,4	15,8	15,4
Bergen	15,4	15,4	15,3	15,5	15,4	16,0	15,9	15,6	15,3	14,9
Trondheim	18,4	18,7	18,4	18,5	18,7	18,3	17,9	17,1	17,0	16,7
Stavanger	12,3	12,1	11,9	12,2	11,9	12,2	12,6	12,9	12,9	12,1
Bærum	12,5	12,7	11,2	11,5	11,6	11,8	11,7	11,6	11,5	11,1
Kristiansand	13,8	14,2	14,4	14,1	14,3	13,8	14,1	14,0	13,8	13,5
Drammen	11,0	11,4	11,6	11,4	11,1	11,2	10,9	10,9	11,0	11,0
Asker	11,3	11,2	11,0	10,6	10,3	10,2	10,3	10,4	10,0	10,7
Lillestrøm	11,6	11,8	11,8	11,5	12,0	12,2	12,5	13,0	13,2	12,3
Fredrikstad	10,4	10,3	10,5	10,8	11,2	11,3	11,6	11,6	11,4	11,5
10 største kommuner samlet	15,6	15,6	15,4	15,4	15,5	15,3	15,1	14,9	14,5	14,2
Resten av landet	10,4	10,0	9,6	9,6	9,6	9,7	9,7	9,7	9,7	9,7
Alle husholdninger	12,2	11,9	11,6	11,6	11,6	11,7	11,6	11,5	11,4	11,2

Kilde: Boforholdsregisteret 2015-2024.

Husholdninger med lav inntekt er overrepresentert blant de statistisk koblede

Etter koblingen mellom husholdninger og boliger i Boforholdsregisteret kobles det også på registerinformasjon fra statistikken *Inntekt og formue for husholdninger* (Statistisk sentralbyrå, 2026). Disse opplysningene gir grunnlag for å vurdere om de statistisk koblede husholdningene skiller seg ut økonomisk, og om eierskapsklassifiseringen fremstår konsistent med inntekts- og formuesopplysninger.

Tabell 2.4 viser fordelingen av de statistisk koblede husholdningene etter inntektskvartil⁸, der laveste kvartil omfatter den fjerdedelen av husholdningene med lavest inntekt. Husholdninger med lav inntekt er tydelig overrepresentert blant de statistisk koblede i hele perioden, og mer enn halvparten av disse husholdningene befinner seg i laveste inntektskvartil. Dette er i tråd med at unge, aleneboende og studenter – grupper med gjennomgående lavere inntekt – er sterkt representert blant de statistisk koblede husholdningene.

Tabell 2.4 Økonomiske kjennetegn. Statistisk koblede husholdninger (STAT/STUD). 2015-2024.

	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024
Inntektskvartil										
1- Laveste kvartil	53,4	55,7	55,9	56,3	56,2	55,9	55,9	55,7	55,5	56,4
2	21,8	21,9	22,0	21,9	22,1	22,2	22,3	22,2	22,5	22,6
3	14,2	13,5	13,5	13,3	13,4	13,6	13,7	13,9	13,9	13,4
4 – Høyeste kvartil	10,6	8,9	8,6	8,4	8,3	8,4	8,2	8,2	8,2	7,6
Eierstatus (imputert)										
Eier (selv- eller andelseier)	56,9	55,5	52,7	52,7	51,8	51,2	50,8	51,3	51,5	51,7
Leier	43,2	44,6	47,3	47,3	48,2	48,8	49,2	48,8	48,5	48,4
Har registrert ligningsverdi på primærbolig i Skattemeldingen										
	15,2	13,9	14,2	14,7	14,4	14,7	14,1	14,2	13,9	13,4
Antall husholdninger	282 352	280 393	276 096	279 122	283 205	289 478	291 354	292 551	293 873	293 143

Kilde: Boforholdsregisteret 2015-2024

Figur 2.4 viser eierstatusen som de statistisk koblede husholdningene har fått gjennom statistisk imputering⁹ i Boforholdsregisteret, samt andelen som har oppgitt ligningsverdi for primærbolig i Skattemeldingen. I prinsippet burde disse andelenes være relativt like. Likevel ser vi at over halvparten av de statistisk koblede husholdningene er imputert som boligeiere i Boforholdsregisteret, mens under 15 prosent har registrert ligningsverdi for primærbolig i skattemeldingen.

I enkelte tilfeller kan fravær av ligningsverdi for primærbolig forklares av hvordan gårdsbruk og landbrukseiendommer registreres i Skattemeldingen. Gårdsbruk blir som hovedregel klassifisert som landbrukseiendom hos Skatteetaten. Et våningshus på gårdsbruk blir dermed ikke markert som primær- eller sekundærboliger, på samme måte som andre boliger. Skatteetaten beskriver dette slik:

«Gårdsbruket skal ha en samlet formuesverdi. Formuesverdien beregnes med ulik sats ut fra kostpris eller markedsverdi på våningshuset og den øvrige delen av eiendommen. Formuesverdien av våningshuset og formuesverdien av den øvrige delen av eiendommen slås sammen til en samlet formuesverdi for hele gårdsbruket» (Skatteetaten, n.d.).

Ifølge SSB bodde 346 999 personer på landbrukseiendommer per 1. januar 2023, noe som kan forklare hvorfor enkelte husholdninger mangler registrert ligningsverdi for primærbolig, selv om de faktisk eier og bor i boligen (Statistisk sentralbyrå, 2025b).

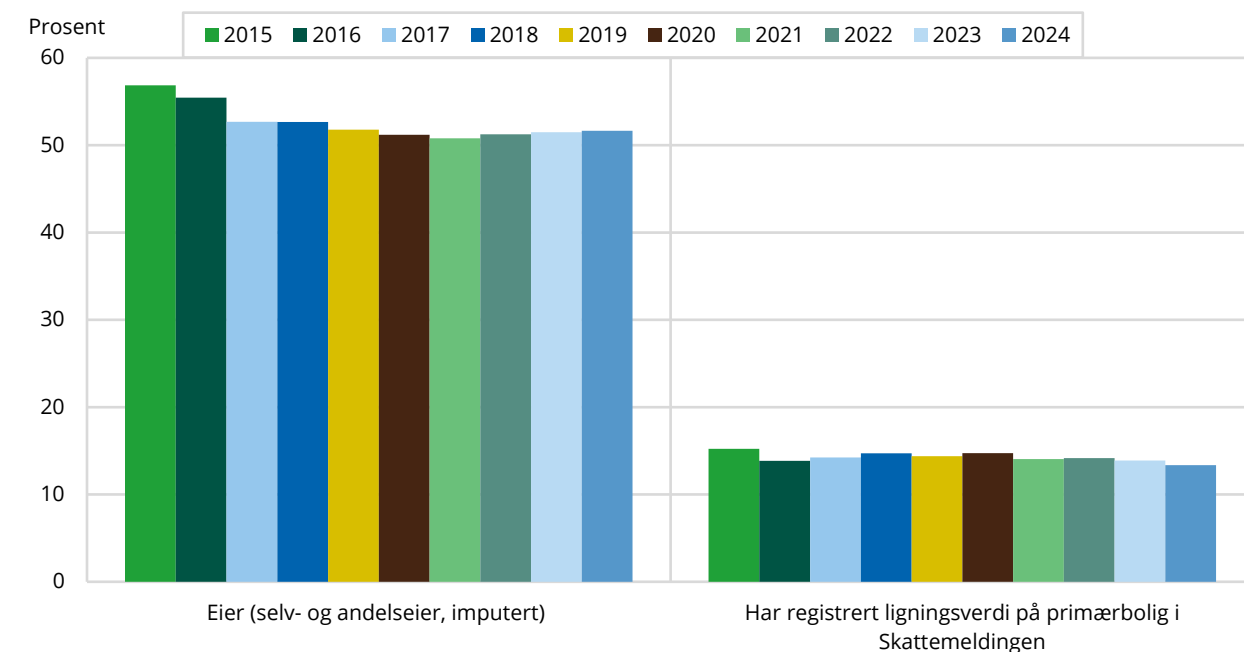
Selv når dette tas i betraktning, tyder Figur 2.4 på at en betydelig andel av de statistisk koblede husholdningene kan være feilaktig klassifisert som eiere i Boforholdsregisteret. I kapittel 3 undersøkes derfor samsvaret i eierskapsklassifiseringen mellom Boforholdsregisteret og andre registerbaserte datakilder nærmere. For å fange opp at noen husholdninger bor på egen eiendom selv om boligen ikke er klassifisert som primærbolig i Skattemeldingen, vil analysen i kapittel 3

⁸ Inntektskvartil innebærer at alle husholdninger deles inn i fire like store grupper basert på ekvivalensinntekt, som justerer for stordriftsfordeler ved flere voksne i husholdningen.

⁹ Basert på kjennetegn ved husholdningen (som husholdningstype, alder og registrert bosted)

inkluderes eierskap til gårdsbruk for husholdninger som ikke har registrert formuesverdi for primærbolig.

Figur 2.4 Eierstatus i Boforholdsregisteret (imputert) og registrert ligningsverdi på primærbolig i Skattemelding. Statistisk koblede husholdninger (STAT/STUD). Prosent

Kilde: Boforholdsregisteret 2015-2024.

Oppsummering

I dette kapitlet har vi sett nærmere på hvilke husholdninger som blir statistisk koblet til bolig i Boforholdsregisteret, og hvordan disse skiller seg fra husholdninger med direkte kobling. Analysene viser at statistisk kobling i størst grad forekommer for aleneboende husholdninger, særlig unge under 30 år, samt blant studenter. Disse gruppene er overrepresentert blant de statistisk koblede husholdningene gjennom hele perioden registeret har eksistert.

Videre ser vi at statistisk kobling forekommer oftere i store bykommuner, særlig i Oslo og andre større kommuner med høy grad av tilflytting, utleie og sammensatte boforhold. Slike områder kjennetegnes av høyere mobilitet, flere leieforhold og mer utbredt bruk av kollektiv og delte boliger, noe som gjør direkte kobling mellom husholdning og bolig mer krevende.

Kapitlet viser også at de statistisk koblede husholdningene i stor grad har lavere inntekt enn øvrige husholdninger, og at over halvparten befinner seg i laveste inntektskvartil. Samtidig indikerer sammenligninger med Skattemeldingen at en betydelig andel av disse husholdningene er klassifisert som boligeiere gjennom statistisk imputering, til tross for at få har registrert ligningsverdi for primærbolig i Skattemeldingen.

Samlet peker funnene på at dagens håndtering av statistisk koblede husholdninger i Boforholdsregisteret kan gi systematiske skjevheter i eierskapsklassifiseringen, særlig for unge, studenter, aleneboende og husholdninger i større bykommuner. Videre viser analysene at utfordringer knyttet til koblingen mellom husholdning og bolig, blant annet feilregistrert husholdningssammensetning, kan være en underliggende forklaring på flere av funnene. En mer helhetlig gjennomgang av koblingsmekanismene mellom husholdning og bolig ligger imidlertid utenfor rammene av dette prosjektet og bør vurderes som et eget arbeid. I denne rapporten avgrenses analysene til eierskapsklassifiseringen gitt dagens koblingsløsning.

Resultatene fra analysene i dette kapitlet tar vi med oss og utgjør grunnlaget for kapittel 3, hvor eierskapsinformasjonen i Boforholdsregisteret sammenlignes med andre registerbaserte datakilder for å vurdere samsvar og identifisere hvor avvikene er størst.

3. Samsvar i eierstatus i Boforholdsregisteret og andre kilder

I dette kapittelet sammenlignes eierstatusen til husholdningene i Boforholdsregisteret, med eierskapsinformasjon i andre registerkilder. Formålet er å undersøke i hvilken grad husholdningenes eierskap klassifiseres likt på tvers av datakilder, og dermed vurdere kvaliteten på den statistiske imputeringen av eierskap i Boforholdsregisteret. I tillegg undersøker vi om eierskapsinformasjon kan utnyttes bedre enn i dag, særlig for de statistisk koblede husholdningene.

En sentral antakelse er at andelen boligeiere i Boforholdsregisteret er høyere enn det som kommer frem i andre datakilder. Dette gjelder særlig for statistisk koblede husholdninger, som ikke får eierskapsinformasjon fra Matrikkelen eller Skattemeldingen, men der eierskap imputeres basert på husholdninger med tilsvarende kjennetegn.

Det er i hovedsak to registerkilder Statistisk sentralbyrå benytter for eierskapsinformasjon i bolig- og boforholdsstatistikk:

- **Matrikkelen** er det offisielle registeret over fast eiendom i Norge og omfatter opplysninger om eiendommer, bygninger, boliger m.m. Denne informasjonen føres av kommunen, som er lokal matrikkelmyndighet (bare i spesialtilfeller fører Kartverket på vegne av kommunen). **Grunnboken** er et offentlig register Kartverket forvalter, hvor tinglyste eierskap til fast eiendom og boretter registreres. *Eierskapene fra Grunnboken hentes inn i matrikkelen og brukes videre til statistikk om bolig og boforhold hos Statistisk sentralbyrå.*
- **Skattemelding for personer** inneholder opplysninger om skattemessig eierskap av fast eiendom. Formue i fast eiendom i Norge er skattepliktig til Norge. Alle personer er pliktig å oppføre boliger de eier i skattemeldingen og sjekke at den har riktig markedsverdi og formuesverdi i selvangivelsen. Personen kontrollerer også om boligen er oppført som primær- eller sekundærbolig og med riktig eierandel av boligen. Dette danner grunnlaget for beregning av den enkeltes formue og formuesskatt (Skatteetaten, n.d.).

3.1. Grunnlagsfil for eierskapskategorisering i Boforholdsregisteret

Datagrunnlaget som benyttes for å avgjøre om en husholdning eier eller leier bolig i Boforholdsregisteret, bygger på en kombinasjon av informasjon fra matrikkelen, Skatteetatens eiendomsregister (SERG) og Folkeregisteret. Den såkalte Grunnlagsfilen er en fulltelling av personer som er registrert som eier av en bruksenhet i matrikkelen og/eller SERG. Når flere personer eier samme bolig er de representert med hver sin rad, da eier er enheten på filen.

SERG brukes for å identifisere personlig eierskap både når det gjelder borettslag og boligaksjeselskap. SERG brukes også i tilfeller der skatteyder er en annen enn tinglyst eier og tinglyst eier ikke er registrert bosatt i boligen.

Grunnlagsfilen kombinerer informasjon om eierskap fra matrikkelen og SERG med opplysninger om bostedsadresser fra Folkeregisteret. Måletidspunktet for eierskap har uttak i begynnelsen av mars. Filen består av én rad per person som antas å både eie og bo i samme bolig. For å koble eiere til bruksenheter gjøres flere statistiske antakelser.

Det stilles ikke krav om at koblingen mellom person og bruksenhet *må* treffe på full 26-posisjonsadresse (presis adresse og bruksenhetsnummer). Likevel skjer koblingen for majoriteten av personene på full adresse. Det åpnes for koblinger på lavere detaljnivå av adresse, for eksempel innenfor samme bygning, for å fange opp eiere som er registrert bosatt i feil bruksenhet, men i samme bygg som boligen de eier.

Tabell 3.1 viser hvordan koblingene i Grunnlagsfilen fordeler seg etter detaljnivå på adresse i 2024-årgangen. Her brukes både tinglyst eier (matrikkelen) og skatteyter (SERG) til å avgjøre om eieren også bor i boligen. Av tabellen fremgår det at 96 prosent av eierne er definert som «bor og eier» basert på full 26-posisjonsadresse. Nesten 3 prosent er definert som «bor og eier» på 21-posisjonsadresse, som vil si fullstendig adresse til bygningen, men ikke nødvendigvis til bruksenheten. Til slutt er om lag 1 prosent definert som «bor og eier» ut fra mindre detaljert adresseinformasjon.

I 2024 omfatter grunnlagsfilen totalt 1 860 803 unike bruksenheter, fordelt på 2 597 771 registrerte eiere.

Tabell 3.1 Koblingstype mellom boligeier og bostedsadresse. 2024

	Unike person-bruksenheter koblinger	
	Antall	Andel
01 - Tinglyst eier registrert bosatt og eier på 26 posisjoners adresse	2 130 854	82,0
02 - Skatteyter registrert bosatt og eier på 26 posisjoners adresse	366 554	14,1
03 - Tinglyst eier registrert bosatt og eier på 21 posisjoners adresse	33 488	1,3
04 - Skatteyter registrert bosatt og eier på 21 posisjoners adresse	38 270	1,5
05 - Tinglyst eier registrert bosatt og eier på 17 posisjoners adresse	4	0,0
06 - Skatteyter registrert bosatt og eier på 17 posisjoners adresse	0	0,0
07 - Tinglyst eier registrert bosatt og eier på 13 posisjoners adresse	4 037	0,2
08 - Skatteyter registrert bosatt og eier på 13 posisjoners adresse	2 395	0,1
09 - Tinglyst eier registrert bosatt og eier på 9 posisjoners adresse	11 383	0,4
10 - Skatteyter registrert bosatt og eier på 9 posisjoners adresse	2 713	0,1
11 - Tinglyst eier registrert bosatt og eier på 21 posisjons grunneiendom	0	0,0
12 - Tinglyst eier registrert bosatt og eier på 17 posisjons grunneiendom	70	0,0
13 - Tinglyst eier registrert bosatt og eier på 13 posisjons grunneiendom	126	0,0
14 - Tinglyst eier registrert bosatt og eier på 9 posisjons grunneiendom	7 877	0,3

Kilde: Grunnlagsfil for eierskapskategorisering i Boforholdsregisteret, 2024.

Per i dag benyttes grunnlagsfilen til å fastsette eierstatus for *direkte koblede husholdninger* i Boforholdsregisteret (koblingskode ENEN/FLER). Dette er husholdninger som beholder boligen de er folkeregistrert bosatt i når vi kobler sammen husholdninger og boliger, som beskrevet i kapittel 2.1. Grunnlagsfilen benyttes derimot ikke til å fastsette eierstatus for *statistisk koblede husholdninger* (koblingskode STAT/STUD).

Siden det foreligger registerbasert informasjon om personlig eierskap til bolig, undersøker vi i dette kapittelet om denne informasjonen også kan benyttes for statistisk koblede husholdninger, som i dag får eierstatus imputert. Først beskrives dagens koblingsmetode mellom Boforholdsregisteret og eierskapskildene. Deretter presenteres en alternativ koblingsmetode som benyttes i de videre analysene i rapporten.

Dagens koblingsmetode mellom Boforholdsregisteret og grunnlagsfilen

I dagens statistikkproduksjon av Boforholdsregisteret kobles informasjon om eierskap fra Grunnlagsfilen for eierskapskategorisering kun til husholdninger som er direkte koblet til en bolig (koblingskode ENEN/FLER). Dette er husholdninger som er koblet til boligen på sin folkeregistrerte adresse. Koblingen til eierskap gjennomføres i tre steg:

- (1) kobling via bruksenhetsid,
- (2) resterende kobles via skatteyternr,
- (3) resterende kobles via fødselsnummer.

Studenthusholdninger som kobles til studentbolig (koblingskode STUD) klassifiseres som leietakere.

Husholdninger som kobles statistisk til bolig ved hjelp av nærmeste nabo-metoden (koblingskode STAT) får tildelt eierstatus gjennom imputering. Imputeringen baseres på eierstatusen til direkte koblete husholdninger med tilsvarende kjennetegn, herunder husholdningstype, antall personer, alderssammensetning (eldste/ynge), bygningstype og geografisk tilhørighet (grunnkrets, kommune og fylke).

Siden denne metoden ikke benytter registerbasert informasjon om eierskap for de statistisk koblete husholdningene, vil den alltid innebære en viss grad av usikkerhet. Derfor utforsker vi nå en alternativ koblingsmetode som tar i bruk tilgjengelig registerinformasjon om eierskap for *alle* husholdningene i registeret.

Alternativ koblingsmetode mot Boforholdsregisteret for analyser i denne rapporten

For å kunne utnytte registerinformasjon om personlig eierskap også for statistisk koblete husholdninger, legges koblingsprosessen i dette prosjektet opp noe annerledes enn i dagens statistikkproduksjon. Informasjon om eierskap fra Grunnlagsfilen kobles her til Boforholdsregisteret i fem steg:

Steg 1. Kobling på fødselsnummer og bruksenhets-ID (strengt krav)

Alle personer i Boforholdsregisteret kobles mot Grunnlagsfilen basert på fødselsnummer og bruksenhets-ID. Dette er et strengt krav som forutsetter at personen både er registrert som eier og bosatt i samme bruksenhet ifølge registerinformasjon. Ved treff klassifiseres personen som eier.

Steg 2. Kobling på skatteyternummer og bruksenhets-ID (strengt krav)

Personer som ikke får treff i steg 1 kobles videre basert på skatteyternummer og bruksenhets-ID. Skatteyternummer tilsvarer fødselsnummeret som benyttes i Skattemeldingen. Også dette er et strengt krav, og ved treff klassifiseres personen som eier.

Steg 3. Kobling på fødselsnummer alene (mindre presist krav til adresse)

Personer uten treff i steg 1 og 2 kobles videre kun på fødselsnummer. Dette åpner for treff på mindre presise adresseopplysninger, for eksempel der personen eier en bruksenhet i samme bygning, men ikke i samme bruksenhet som registrert i Boforholdsregisteret. Siden Grunnlagsfilen er avgrenset til bruksenheter der eieren både bor og eier, antas denne koblingen i hovedsak å gi korrekt bosted, til tross for mulige avvik i bruksenhetsnummer.

Steg 4. Kobling på skatteyternummer alene (kun registrert eierskap, ikke krav om bosatt)

Personer som fortsatt ikke har fått treff kobles mot resterende bruksenheter i Grunnlagsfilen basert på skatteyternummer. Dette steget krever ikke samsvar i bostedsregistrering, og identifiserer kun registrert eierskap.

Steg 5. Husholdningsmedlemmer blir satt til eier, hvis en i husholdningen er koblet i steg 1-4.

Alle husholdningsmedlemmer klassifiseres som eiere dersom minst én person i husholdningen er koblet som eier i steg 1-4.

Etter gjennomføring av alle steg har alle personer som kan kobles mot Grunnlagsfilen fått eierstatus basert på registerinformasjon. På husholdningsnivå innebærer dette at husholdninger der minst én person er registrert som eier, klassifiseres som eierhusholdninger. De resterende husholdningene i Boforholdsregisteret antas da å leie boligen de bor i.

Tabell 3.2 viser andelen husholdninger som får treff i hvert koblingssteg, fordelt etter koblingskode mellom husholdning og bolig for 2024-årgangen av Boforholdsregisteret.

Tabell 3.2 Koblingstype. Husholdninger. Antall og andel. 2024

	Steg 1	Steg 2	Steg 3	Steg 4	Rest (=leier)	Totalt antall husholdninger
ENEN	1 352 653	271 927	4 395	16 669	425 177	2 070 821
FLER	132 942	25 716	297	1377	60 205	220 537
STAT	932	5 110	17 878	10 249	236 996	271 165
STUD			68	3	21 907	21 978
Prosent av husholdninger som er koblet i hvert steg	57,5	11,7	0,9	1,1	28,8	100,0
Totalt antall husholdninger	1 486 527	302 753	22 638	28 298	744 285	2 584 501

Kilde: Boforholdsregisteret 2024

I neste del sammenlignes eierstatus etter den alternative koblingsmetoden med opplysninger om skattemessig eierskap i Skattemeldingen for personer, for å vurdere samsvar og identifisere systematiske avvik.

3.2. Registrert formuesverdi på fast eiendom (fra Skattemeldingen)

I dette prosjektet benytter vi oss av en utvidet versjon av Skattemeldingen for å kunne sammenligne klassifiseringen av eierskap i Boforholdsregisteret med skattemessig informasjon. Som omtalt i kapittel 2.2. er det i dagens Boforholdsregister koblet på informasjon om hvorvidt personene har registrert ligningsverdi for *primærbolig*. For analyseformål er det imidlertid hensiktsmessig å utvide dette datagrunnlaget. Særlig inkluderes eierskap til gårdsbruk, ettersom personer som bor på og eier landbrukseiendom i praksis kan mangle registrert primærbolig i Skattemeldingen.

Datakilden som benyttes her baserer seg på Skattemeldingen for alle personer med skatteforhold til Norge som har registrert formuesverdi på fast eiendom (Statistisk sentralbyrå, 2026b). I analysene brukes denne informasjonen til å identifisere husholdninger som eier og bor i egen bolig, basert på skattemessig informasjon. Ikke alle typer fast eiendom er relevante for dette formålet. Vi inkluderer derfor primærboliger, eiendomstypene «Selveid bolig» og «Boenhet i boligselskap», samt «Gårdsbruk» for personer som ikke er registrert med en primærbolig i Skattemeldingen.

Datamaterialet filtreres i flere trinn:

1. Eiendommer i utlandet, tomter, samt fritids- og sekundærboliger fjernes.
2. Dersom en person eier både primærbolig og andre eiendommer, beholdes kun primærboligen. Gårdsbruk beholdes kun dersom personen ikke har registrert primærbolig.
3. Dersom en person eier flere eiendommer i samme kommune, beholdes den med høyest eierandel

Samlet antall eiere av fast eiendom

Datagrunnlaget omfatter i utgangspunktet 4 608 451 registrerte eierskap til fast eiendom. Etter filtreringen gjenstår **2 611 618 eierskap til primærbolig eller gårdsbruk** for inntektsåret 2023. Det er valgt ett eierskap per person (fødselsnummer), der primærbolig prioriteres, eventuelt eiendommen med høyest eierandel. Gårdsbruk inkluderes kun for personer uten registrert primærbolig. Tabell 3.3 viser fordelingen av eiendomstyper etter filtreringen.

Tabell 3.3 Antall eiendommer, etter eiendomstype og boligbruk (boligpopulasjon etter filtrering). Skattemelding 2023

	Ukjent boligbruk	Primærbolig	Total
Selveid bolig	0	2 066 328	2 066 328
Boenhet i boligselskap	0	438 194	438 194
Gårdsbruk (og ikke primærbolig)	107 096	0	107 095
Total	107 096	2 504 522	2 611 618

Kilde: Skattemeldingen 2023.

Kobling mot Boforholdsregisteret

Opplysninger om eierskap fra Skattemeldingen kobles til alle personer i Boforholdsregisteret ved hjelp av fødselsnummer. Ettersom eiendommene i hovedsak er registrert som primærbolig, forutsettes det i denne sammenligningen at husholdningen er bosatt i boligen. En husholdning klassifiseres som eierhusholdning dersom minst ett husholdningsmedlem er registrert som eier i Skattemeldingen. Resultatet av koblingen er vist i tabell 3.4.

Tabell 3.4 Husholdninger som kobles i ulike steg. Antall og andel. 2024

	Kobler mot primærbolig	Kobler mot gårdsbruk (og ikke primærbolig)	Resterende (=leier)	Antall husholdninger
ENEN	1 592 957	61 368	416 496	2 070 821
FLER	154 012	5 803	60 722	220 537
STAT	39 077	1 254	230 834	271 165
STUD	216	18	21 744	21 978
Prosent av husholdninger som er koblet i hvert steg	69,1	2,6	28,2	100,0
Antall husholdninger	1 786 262	68 443	729 796	2 584 501

Kilde: Boforholdsregisteret 2024, Skattemeldingen 2023.

3.3. Samsvar i eierstatus i de ulike datakildene

Vi er nå kommet til hoveddelen av analysen i dette kapittelet, med resultater av i hvilken grad eierstatus for husholdninger i Boforholdsregisteret samsvarer med registerbasert informasjon fra andre kilder. Formålet er å vurdere konsistensen i klassifiseringen av boligeierskap.

Sammenligningen gjøres på grunnlag av tre tilnærminger:

1. **Boforholdsregisteret med dagens metode:** Direkte koblede husholdninger (ENEN/FLER) får eierskap fra Grunnlagsfilen, mens statistisk koblede husholdninger (STAT/STUD) får imputert eierskap basert på liknende husholdninger.
2. **Boforholdsregisteret med ny koblingsmetode mot Grunnlagsfilen for eierskap:** Registerinformasjon fra Grunnlagsfilen brukes også for de statistisk koblede husholdningene. Dette gir en registerbasert definisjon av eierstatus for alle husholdninger.
3. **Skattemeldingen (registrert formuesverdi på fast eiendom):** Opplysninger om skattemessig eierskap til primærbolig og gårdsbruk koblet til personer i Boforholdsregisteret via fødselsnummer.

Ved å sammenligne disse tre metodene kan vi tydeliggjøre hvor stor andel boligeiere som er feilklassifisert i dagens Boforholdsregister, særlig blant statistisk koblede husholdninger. Figur 3.1 viser andelen husholdninger som klassifiseres som boligeiere med de ulike metodene, etter koblingsmetode mellom husholdning og bolig. Resultatene indikerer at Boforholdsregisteret generelt overvurderer andelen boligeiere sammenlignet med registerkildene.

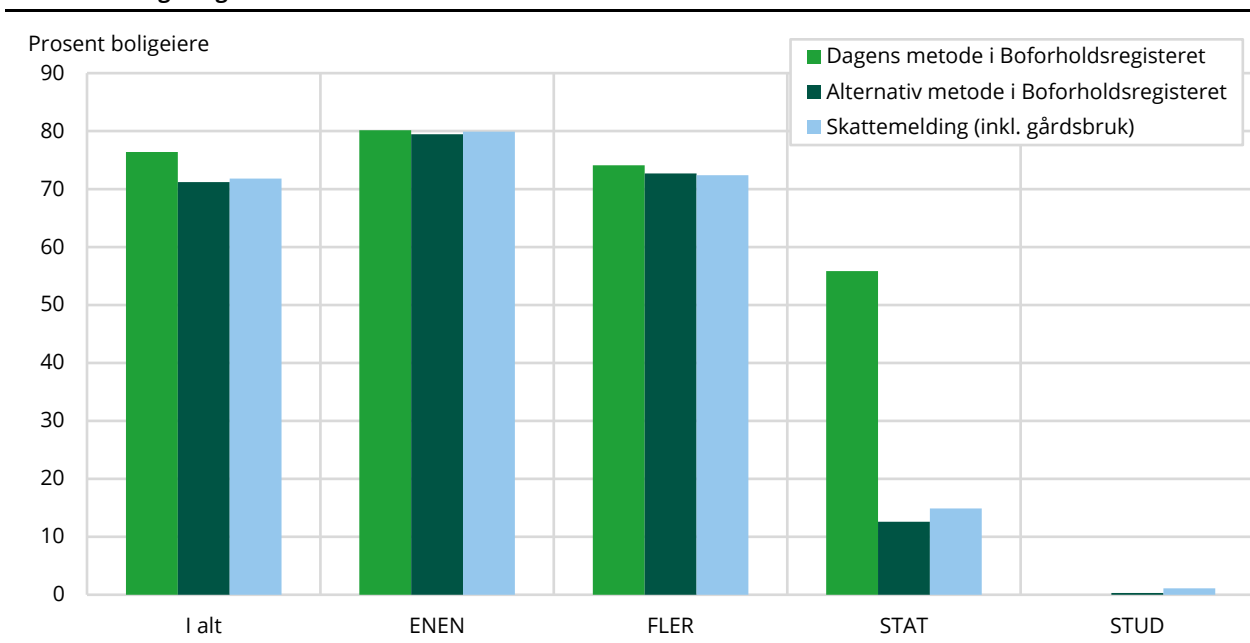
For de direkte koblede husholdningene (ENEN/FLER) er samsvaret mellom dagens Boforholdsregister, Boforholdsregisteret med ny koblingsmetode mot grunnlagsfilen og

Skattemeldingen er relativt godt, noe som forventes fordi disse husholdningene får registerbasert informasjon om eierskap i dagens statistikkproduksjon.

Forskjellene er derimot store for de statistisk koblede husholdningene (STAT/STUD). Ifølge dagens Boforholdsregister (imputert eierskap) er 55,8 prosent av disse husholdningene boligeiere. Basert på den nye koblingsmetoden mot grunnlagsfilen er kun 12,6 prosent av de samme husholdningene boligeiere. Og 14,9 prosent basert på Skattemeldingen (inkludert gårdsbruk for de uten registrert primærbolig). Dette tyder på at dagens metode overestimerer eierandelen for denne gruppen.

Samlet viser analysen at Boforholdsregisteret har om lag 5 prosentpoeng høyere andel boligeiere enn registerkildene for alle husholdninger, noe som understreker viktigheten av å vurdere kvaliteten på imputeringen.

Figur 3.1 Andel boligeiere, etter metode brukt til eierskapskategorisering og koblingskode mellom husholdning og bolig, 2024

Kilde: Boforholdsregisteret 2024, Grunnlagsfil 2024, Skattemeldingen 2023.

Tabell 3.5 Eierstatus for husholdninger i Boforholdsregisteret, etter metode brukt til eierskapskategorisering og koblingskode mellom husholdning og bolig. 2024

	I alt	ENEN	FLER	STAT	STUD	Antall husholdninger
Boforholdsregisteret med dagens metode						
Selveier eller andelseier	76,4	80,2	74,1	55,8	0,0	1 974 675
Leier (ikke-eier)	23,6	19,9	25,9	44,2	100,0	609 826
Boforholdsregisteret med ny koblingsmetode mot Grunnlagsfilen						
Selveier eller andelseier	71,2	79,5	72,7	12,6	0,3	1 840 216
Leier (ikke-eier)	28,8	20,5	27,3	87,4	99,7	744 285
Registrert formuesverdi på fast eiendom (Skattemeld.)						
Eier primærbolig	69,1	76,9	69,8	14,4	1,0	1 786 262
Eier gårdsbruk (og ikke primærbolig)	2,7	3,0	2,6	0,5	0,1	68 443
Leier (ikke-eier)	28,2	20,1	27,5	85,1	98,9	729 796
Antall husholdninger	2 584 501	2 070 821	220 537	271 165	21 978	2 584 501

Kilde: Boforholdsregisteret 2024, Grunnlagsfil 2024, Skattemeldingen 2023.

Tabell 3.6 viser hvor mange husholdninger som har lik klassifisering av boligeierskap på tvers av disse variantene. Totalt har 92,1 prosent av husholdningene i Boforholdsregisteret samme eierstatus basert på alle tre tilnærminger. Videre er 5,3 prosent av husholdningene *kun* registrert som boligeiere i Boforholdsregisteret med dagens metode. De er altså ikke oppført som boligeiere i Matrikkelen eller Skattemeldingen.

Forskjellene er spesielt store blant de statistisk koblede husholdningene (STAT). Hele 44,1 prosent av disse husholdningene er *kun* registrert som eiere i Boforholdsregisteret med dagens imputering, men fremstår som leietakere i de andre kildene. Dette viser tydelig at dagens metode overestimerer andelen eiere blant STAT-husholdninger, mens registerbasert metode gir et mer presist bilde.

Blant direkte koblede husholdninger (ENEN/FLER) og borteboende studenter plassert i studentboliger (STUD) er samsvaret mellom kildene langt høyere. De få avvikene som observeres kan i stor grad forklares av ulikheter i datagrunnlag og definisjoner: Skattemeldingen fanger opp skattemessig eierskap, mens Grunnlagsfilen kombinerer informasjon fra både Matrikkelen og Skattemeldingen. I tillegg til ulikt telletidspunkt, der Skattemeldingen gjelder inntektsåret 2023, og grunnlagsfilen er et uttrekk fra april 2024.

Sammenligningen illustrerer tydelig at registerbasert kobling (ny metode) mellom Boforholdsregisteret og grunnlagsfilen reduserer feilklassifisering av eierstatus, særlig for statistisk koblede husholdninger, og gir et mer konsistent grunnlag for analyse av boligeierskap.

Tabell 3.6 Samsvar i eierstatus, etter koblingstype bolig-husholdning. 2024

	I alt	ENEN	FLER	STAT	STUD	Antall husholdninger
Samme eierstatus med alle tre tilnærminger	92,1	97,0	96,9	50,2	98,9	2 380 438
Bare registrert som eier i Boforholdsregisteret	5,3	0,7	1,4	44,1	0,0	136 701
Bare registrert som leier i Boforholdsregisteret	0,4	0,2	0,1	2,6	0,3	10 527
Lik eierstatus i Boforholdsregisteret (dagens og ny metode), men ikke i Skattemeldingen.	1,8	2,0	1,4	1,1	0,8	46 756
Lik eierstatus i Boforholdsregisteret med dagens metode og Skattemeldingen, men ikke med ny metode.	0,4	0,2	0,2	2,0	0,1	10 079
Antall husholdninger	2 584 501	2 070 821	220 537	271 165	21 978	2 584 501

Kilde: Boforholdsregisteret 2024, Grunnlagsfil 2024, Skattemeldingen 2023.

4. Hensiktsmessig med revisjon av eierstatus-variabel

I de foregående kapitlene har vi vist at dagens kategorisering av eierstatus i Boforholdsregisteret i stor grad gir godt samsvar for direkte koblete husholdninger, men at en betydelig andel av statistisk koblete husholdninger blir feilaktig klassifisert som eiere. Dette skyldes at de statistisk koblete husholdningene i dag ikke får tilordnet eierskap basert på registerkilder, men får imputert eierstatus basert på kjennetegn ved andre lignende husholdninger i kommunen.

Basert på disse funnene anser vi det som hensiktsmessig å gjøre en endring i hvordan eierskap tildeles i Boforholdsregisteret, noe som vil få omfattende følger for statistikken. Endring av metode for eierskapskategorisering vil skifte bildet betraktelig for flere grupper (se kapittel 2.2). Revisjonen vil basere seg på en ny koblingsmetode til Grunnlagsfilen for eierskapskategorisering (se kapittel 3.1) samt kvalitetssikring av denne filen.

Med den nye koblingsmetoden for eierstatus beholder 93,4 prosent av husholdningene samme eierstatus som de hadde i Boforholdsregisteret 2024. 5,6 prosent av husholdningene (146 000) bytter status fra eier til leier. Og 0,4 prosent av husholdningene (11 000) bytter status fra leier til eier. Som man kan se i tabell 4.1 er det i hovedsak de statistisk koblete husholdningene (STAT) som blir korrigert, der kun 51,3 prosent beholder sin originale eierstatus og 46 prosent bytter status fra eier til leier.

Fordelen ved å bruke denne datakilden/metoden kontra *Skattemeldingen* er at dataene tilgjengeliggjøres tidligere, og sikrer at statistikken kan publiseres nærmest mulig telletidspunkt.

Tabell 4.1 Andel husholdninger som beholder og endrer eierstatus ved revidert metode*, etter koblingstype. 2024

	I alt	ENEN	FLER	STAT	STUD	Antall husholdninger
Beholder samme eierstatus	93,9	99,0	98,3	51,3	99,7	2 427 194
Eier korrigeres til leier	5,6	0,9	1,6	46,0	0,0	145 883
Leier korrigeres til eier	0,4	0,2	0,2	2,7	0,3	11 424
Antall husholdninger	2 584 501	2 070 821	220 537	271 165	21 978	2 584 501

*Disse tallene kan avvike noe fra det endelige resultatet som kommer etter revisjonen, siden det kan forekomme flere endringer i gjennomgangen av statistikkproduksjonen.

Kilde: Boforholdsregisteret 2024, Grunnlagsfil 2024.

4.1. Bedre samsvar med Skattemeldingen

Når vi sammenligner husholdningenes eierstatus etter dagens metode og ned ny koblingsmetode i Boforholdsregisteret med informasjon fra *Skattemeldingen*, øker samsvaret betraktelig med den nye metoden. Med den dagens metode har 92,5 prosent tilsvarende informasjon om eierskap i Boforholdsregisteret og Skattemeldingsdata, mens ned den nye metoden ligger samsvaret på 97,8 prosent.

Med ny metode ligger man altså nærmere fullt samsvar med informasjon fra Skattemeldingen. Som vist i tabell 4.1 kommer dette lille avviket på 2,2 prosentpoeng som gjenstår av at registrene som har blitt brukt i denne sammenligningen bygger på ulike kilder (Skattemelding vs. Matrikkelen), definisjoner av boligeierskap (skattemessig eierskap vs. tinglyst eierskap) og telletidspunkt (2023/2024).

Tabell 4.2 Samsvar med eierstatus i Skattemeldingen og Boforholdsregisteret, med dagens metode og revidert metode*. Husholdninger. 2024

	Dagens metode	Ny metode	Differanse
Samme eierstatus i begge registre	92,5	97,8	5,3
Kun eier i Boforholdsregisteret	6,1	0,8	-5,3
Kun eier i Skattemeldingen	1,4	1,4	-0,1
Antall husholdninger	2 584 501	2 584 501	

*Disse tallene kan avvike noe fra det endelige resultatet som kommer etter revisjonen, siden det kan forekomme flere endringer i gjennomgangen av statistikkproduksjonen.

Kilde: Boforholdsregisteret 2024, Grunnlagsfil 2024, Skattemeldingen 2023.

5. Konklusjon

Dette prosjektet har undersøkt eierskapsklassifiseringen i Boforholdsregisteret, med særlig vekt på husholdninger som blir statistisk koblet til bolig og dermed får eierstatus imputert. Analysene viser at disse husholdningene skiller seg tydelig fra husholdninger som kobles direkte til boligen de er folkeregistrert bosatt i.

De statistisk koblede husholdningene består i hovedsak av aleneboende, særlig unge under 30 år, studenter og husholdninger med lav inntekt. Gruppen er overrepresentert i større bykommuner med høy mobilitet, mange leieforhold og sammensatte boforhold. Samtidig viser sammenligninger med spørreundersøkelser og registerdata at en del av disse husholdningene i realiteten bor sammen med andre, men fremstår som separate én-personhusholdninger i registeret. Dette bidrar til økt bruk av statistisk kobling og økt usikkerhet i eierskapsklassifiseringen.

Det er hensiktsmessig med en revisjon fordi dagens metode for å fastsette eierstatus i Boforholdsregisteret systematisk overvurderer andelen boligeiere blant statistisk koblede husholdninger. For denne gruppen klassifiseres over halvparten som eiere i dagens register, mens sammenligninger med både Grunnlagsfilen (Matrikkelen) og Skattemeldingen indikerer at kun om lag 13–15 prosent faktisk har registrert eierskap til boligen de bor i. Dette avviket skyldes at registerbasert informasjon om personlig eierskap ikke utnyttes fullt ut for statistisk koblede husholdninger, og at imputeringsmetoden baserer seg på en (feilaktig) antakelse om at husholdningene som ikke kobles direkte er sammenlignbare med husholdningene som kobles direkte.

Revisjonen som foreslås i dette prosjektet innebærer å bruke eksisterende registerinformasjon om eierskap også for statistisk koblede husholdninger. Konkret kombineres opplysninger fra matrikkelen og Skatteetatens eiendomsregister (via Grunnlagsfilen). Eierstatus fastsettes direkte på person- og husholdningsnivå basert på registerinformasjon, og behovet for imputering fjernes. Det vil også vurderes om det er nødvendig med strengere krav til adressepresisjon i koblingsprosessen.

De største konsekvensene av endringen gjelder nettopp de statistisk koblede husholdningene, der andelen klassifisert som boligeiere faller markant. Endringene vil særlig påvirke unge aleneboende og husholdninger i lavere inntektsgrupper. For direkte koblede husholdninger er samsvaret mellom kildene gjennomgående godt, og revisjonen gir kun marginale endringer.

En mer presis eierskapsklassifisering har viktige konsekvenser for analyser av vanskeligstilte på boligmarkedet. Når færre husholdninger feilaktig klassifiseres som eiere, øker andelen husholdninger som identifiseres som leietakere, særlig blant lavinntekts-husholdninger og unge. Dette gir et bedre grunnlag for analyser av boutgifter, økonomisk sårbarhet og boligpolitiske målgrupper, og reduserer risikoen for å undervurdere omfanget av boligrelatert utsatthet i befolkningen.

5.1. Veien videre

Revisjonen av eierskapsklassifiseringen er planlagt gjennomført i forbindelse med publisering av 2025-årgangen av Boforholdsregisteret i 2026, og metoden kan tilpasses noe når den inkluderes i statistikkproduksjonen. Tidsseriene vil ved en omlegging også kunne bli oppdatert bakover i tid, slik at statistikken blir mer konsistent og sammenlignbar over perioden.

Prosjektet har også avdekket områder som bør undersøkes nærmere i fremtidige revisjoner. Dette gjelder særlig hvem som ikke inngår i Boforholdsregisteret, herunder husholdninger som ikke blir tilordnet bolig i koblingsprosessen, og hvordan denne gruppen har utviklet seg over tid. Videre bør selve koblingen mellom husholdning og bolig, herunder bruken av nærmeste nabo-metoden,

gjennomgås mer inngående. Det kan blant annet være behov for å vurdere om enkelte boligtyper, som sokkel- og utleieboliger, fanges godt nok opp i dagens metode.

Samlet sett viser analysene at bedre utnyttelse av tilgjengelige registerdata kan gi en vesentlig forbedring av kvaliteten i Boforholdsregisteret, og styrke grunnlaget for boligstatistikk og videre analyser av boforhold og levekår i Norge.

Referanser

- Lervåg, M-L. (23. juni 2023). Studentenes levekår varierer med studieby. Statistisk sentralbyrå. Hentet fra: <https://www.ssb.no/utdanning/hoyere-utdanning/artikler/studentenes-levekar-varierer-med-studieby>
- Oppøyen, M. S (2025). Beregning av bokostnader. En kartlegging av SSBs datakilder med informasjon om bokostnader og fremgangsmåter for å beregne bokostnader. Notater 2025/16. Statistisk sentralbyrå. Hentet fra: <https://www.ssb.no/bygg-bolig-og-eiendom/bolig-og-boforhold/artikler/beregning-av-bokostnader>
- Revold, M. & Andersen, E. (2022). Hvilke personer er ikke i boforholdsregisteret? Notater 2022/6. Statistisk sentralbyrå. Hentet fra: <https://www.ssb.no/bygg-bolig-og-eiendom/bolig-og-boforhold/artikler/hvilke-personer-er-ikke-i-boforholdsregisteret>
- Thorsen, L.R. (red.) (2017). Vanskeligstilte på boligmarkedet. Hvordan måle og hvem er utsatt på boligmarkedet? Rapporter 2017/06. Statistisk sentralbyrå. Hentet fra: <https://www.ssb.no/bygg-bolig-og-eiendom/artikler-og-publikasjoner/hvem-er-utsatt-pa-boligmarkedet>
- Skatteetaten (n.d.). Formuesverdi av gårdsbruk. Hentet 16.01.2026 fra: <https://www.skatteetaten.no/bedrift-og-organisasjon/rapportering-og-bransjer/bransjer-med-egne-regler/primarnaringer/jordbruk/formuesverdi-av-gardsbruk/>
- Skatteetaten (n.d.). Formuesverdi av bolig. Hentet 16.01.2026 fra: <https://www.skatteetaten.no/person/skatt/hjelp-til-riktig-skatt/bolig-og-eiendeler/bolig-eiendom-tomt/formuesverdi/formuesverdi-bolig/>
- Statistisk sentralbyrå (2025). Boforhold, levekårsundersøkelsen. Hentet fra: <https://www.ssb.no/bygg-bolig-og-eiendom/bolig-og-boforhold/statistikk/boforholdlevekarsundersokelsen>
- Statistisk sentralbyrå (2025b). Landbrukseieendommer. Hentet fra: <https://www.skatteetaten.no/bedrift-og-organisasjon/rapportering-og-bransjer/bransjer-med-egne-regler/primarnaringer/jordbruk/formuesverdi-av-gardsbruk/>
- Statistisk sentralbyrå (2026). Inntekt og formue for husholdninger. Hentet fra: <https://www.ssb.no/inntekt-og-forbruk/inntekt-og-formue/statistikk/inntekts-og-formuesstatistikk-for-husholdninger>
- Statistisk sentralbyrå (2026b). Skatt for personer. Hentet fra: <https://www.ssb.no/inntekt-og-forbruk/skatt-for-personer/statistikk/skatt-for-personer>
- Utne, H. (14. november 2011). Steg for steg mot registerbasert telling. Statistisk sentralbyrå. Hentet fra: <https://www.ssb.no/befolkning/artikler-og-publikasjoner/steg-for-steg-mot-registerbasert-telling>